

Anna Kufel-Dzierzgowska

Niechmirów, pow. Sieradz. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 8, 63-64

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z zabytków ruchomych w powyższych grobach znaleziono: w grobie nr 25 - szpilę brązową z łabędzią szyjką, w grobie nr 31 - wśród przepalonych kości ludzkich w urnie, pierścionek z drutu brązowego o zwoju spiralnym i dolną część siekierki kamiennej /ostrze/, w grobie nr 32 - 3 fragmenty bransolety z brązu o przekroju okrągłym, w grobie nr 33 - 2 fragmenty bransolety i przepalony pierścionek z brązu /opis jak wyżej/, w grobie nr 39 - 2 okrągłe i płaskie /wys. 8 mm/ przęśliki /?/ kamienne o średnicy 5 cm. Jeden z nich zdobiony po obu stronach rowkami w kształcie krzyża. Otwory z obu stron posiadają widoczne starcia przy krawędziach /niewykluczone, że mogą to być kółka do wózków kultowych/. Również w tymże grobie znaleziono w urnie pierścionek brązowy. W grobie nr 41 - przęślik /opis jak wyżej/. fragment pierścionka, w grobie nr 52 - jednostronkowy przęślik gliniany, 2 fragmenty nieokreślonej ozdoby brązowej i szpilę brązową /brak główki/. W grobie nr 58 - pierścionek brązowy i pięcioboczną siekierkę kamienną. W grobie nr 66 - przęślik /?/ kamienny/. W grobie nr 64 - 5 kamiennych "serków" o kształtach stożkowatym, prostokątnym, owalnym i okrągłym. W grobie nr 72 - popielnica była przykryta niewielkich rozmiarów kamieniem /granit/ z jednej strony płaskim /specjalnie wygładzonym/ i na płaszczyźnie tej wyryty znak w kształcie litery "V". W grobie nr 77 - znaleziono górną część siekierki kamiennej pięciobocznej; obuch z obu stron zdobiony był znakami "X" W grobie nr 80 - w urnie przepalony pierścionek z brązowego drutu o zwoju spiralnym.

Jak z tego wynika część grobów była bogato wyposażona i posiadała niekiedy po 2 i więcej popielnic. Były też usytuowane w niewielkich odległościach od siebie, bez określonego porządku

Po raz pierwszy cmentarzysko to było rozkopane przez autora w 1970 r. w części południowo-wschodniej i odkryto wówczas 23 groby z III, IV i V okresu epoki brązu. Dlatego numeracja grobów w 1974 r. była prowadzona od 24 do 81.

Prace wykopaliskowe będą prowadzone.

NIEBOROWA, pow. Chełm

patrz
paleolit i mezolit

NIECHMIROW, pow. Sieradz
Stanowisko 2

Muzeum w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierzgowska.
Finansowało Muzeum w Sieradzu i WKZ w Łodzi.
Czwarty sezon badań. Cmentarzysko popielnicowe
z IV-V okresu epoki brązu kultury łużyckiej.

Cmentarzysko położone jest na terenie zalesionej wydmy, na lewym

brzegu Oleśnicy, około 500 m na południowy-zachód od miasta na drodze do Małej Wsi. Przekopano powierzchnię 50 m² odsłaniając 31 grobów popielnicowych. Wszystkie przykryte były brukiem kamiennym, częściowo zniszczonym.

Wyróżniał się grób nr 116. Wypełnisko dużej jamy grobowej o średnicy około 50 cm i głębokości 65 cm stanowiły przepalone kości ludzkie przemieszane z resztkami stosu i ułankami glinianego garnka o schropowanej powierzchni, lepionego ręcznie. Na dnie jamy grobowej, na cienkiej warstwie drobnych węglików drzewnych stało niewielkie naczynie zawierające kości dziecka. Obok tej miniaturowej popielnicy leżały dwie spiralki z drutu brązowego.

W stropie grobu 114, między kamieniami bruku znaleziono dużą ilość ułamków miniaturowych naczyń i kilku gruszkowatych grzechotek glinianych. Pod brukiem stało duże naczynie ręcznie lepione, nie zawierające żadnych szczątków kostnych. Był to prawdopodobnie pochówek symboliczny.

Pozostałe groby nie odbiegały wyglądem od typowych dla kultury łużyckiej. Zawierały przeważnie jedną popielnicę wstawioną do jamy grobowej wypełnionej czystym piaskiem /bez resztek stosu/. Obok, lub we wnętrzu popielnicy umieszczano dary grobowe: ceramikę - przeważnie czerpaki, albo miniaturowe wazy - oraz zabytki metalowe: kółka i spiralki brązowe, szpile i bransolety.

Wśród brązowych ozdób wyróżniają się dwie bransolety z grobu 120 i 133. Obydwie były w czasie użytkowania złamane, a następnie naprawione techniką nadlewu. Duża ilość zabytków metalowych /około 70% grobów była wyposażona w ozdoby brązowe/, jak też przedmioty naprawiane, świadczą o istnieniu warsztatów brązowniczych w osadzie, której ludność użytkowała cmentarzysko w Niechmirowie.

Badania będą kontynuowane.

NIEMCZA, pow. Dzierżoniów

patrz
uzupełnienia 74

NIESIOŁOWICE, pow. Kartuzy
Stanowisko 7

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził Zbigniew Szafranski - student Uniwersytetu Warszawskiego, konsultowany przez mgr Aleksandrę Szymańską. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Drugi sezon badań, Cmentarzysko kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Zbadano dwa kurhany. Kurhan I o średnicy ok. 9,5 m x 10,5 m i wysokości 1,4 m. Podstawę jego stanowił jeden krąg kamienny zbudowany z du-